

مهم ترین مسائل

مورد اختلاف لاینحل ماند

در هفته ای که گذشت، اروپا عرصه نشست و برخاست و اجلاس های سران قدرت های امپریالیست جهان در دو سوی آتلانتیک بود. جورج بوش، رئیس جمهوری آمریکا در سفر سیاسی خود به اروپا با شرکت در اجلاس دوره ای سران اتحادیه اروپا و ملاقات های جداگانه با سران مهم ترین قدرت های اروپائی، کوشید، مناسبات دولت آمریکا را با اروپا که در پی اشغال نظامی عراق به تیرگی گرائیده بود، بهبود بخشد و به توافقات جدیدی با آنها برسر مهم ترین مسائل مورد اختلاف دست یابد.

از آنچه که در مطبوعات انعکاس یافت، چنین برمی آید که این مذاکرات حیظه وسیعی از مسائل جهانی و اختلافات طرفین را در بر می گرفت. اصل مذاکرات، توافقات و اختلافات به روال گذشته پوشیده مانده است. مصاحبه های مطبوعاتی و لیجندهای مصنوعی طرفین نزاع، در برابر دوربین های خبرنگاران، آنچه را که در پس پرده روی داد بر ملا نمی کند.

اصل حاکم بر مناسبات دولتهای سرمایه داری و سیاست خارجی آنها، اصل دیپلماسی سری ست. دولت های سرمایه داری که مقاصد، اهداف و سیاست های آنها، همواره

در صفحه ۲

پیروز باد مبارزه زنان برای

بر انداختن تبعیض، نابرابری و ستم جنسی ۳

مبارزه طبقاتی و رهائی زنان (۴۳)

آیا قانون سال ۱۹۱۸، نتیجه فعالیت های طرفداران حق رأی امثال امیلین پانکهورست یا دخترانش کریستابل یا سیلویا بود؟ پاسخ منفی ست. هرگز چنین نبود. طبقات حاکم بریتانیا با مشاهده اعتلاء انقلابی که در پی انقلاب روسیه پدید آمد، تلاش نمودند با منحرف ساختن رزمندگی فزاینده به مسیر پارلمانی، راه کسب قدرت را توسط کارگران سد کنند.

ارتش بریتانیا با یک رشته نافرمانی روبرو شده بود. تانک ها می بایستی برای درهم کوبیدن جنبش اعتصابی قدرتمند ۴۰ ساعت کار به گلاسکو اعزام شوند، اما للوید جرج نگران بود و نمی دانست که آیا می تواند روی نیروهای نظامی، برای انجام این اقدام کثیف حساب کنند.

در صفحه ۸

بخش پیشین کتاب مبارزه طبقاتی و رهائی زنان، به تاثیرات انقلاب اکتبر بر جنبش زنان در بریتانیا اختصاص داشت. در این شماره نشریه کار، ترجمه بخش مربوط به کسب حق رأی توسط زنان بریتانیا، نتیجه گیری از این فصل و بخشی از فصل مربوط به جنبش زنان در فرانسه ارائه خواهد شد.

کسب حق رأی زنان در بریتانیا

در سال ۱۹۱۸، تمام مردان ۲۱ ساله و زنان بریتانیائی در ۳۰ سالگی، حق رأی به دست آوردند. زنان همچنین در این سال، حق کاندیداتوری در پارلمان را کسب نمودند.

در سال ۱۹۲۸، زنان همانند مردان از حق رأی در ۲۱ سالگی برخوردار شدند. با این توضیحات، اکنون سؤال این است که

بزرگداشت حماسه سیاهکل در آلمان، کانادا، سوئد و هلند

یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم، برنامه با سرود انترناسیونال و همراهی حاضرین ادامه یافت. سپس متن کوتاه کمیته برگزار کننده پیرامون حماسه سیاهکل توسط یکی از رفقا خوانده شد. در پی آن رفیق ایوب مدائن از فعالین هسته اقلیت به عنوان سخنران میهمان برنامه، نظرات خود را نسبت به مناسبت این روز ارائه نمود.

مراسم با اجرای سروهائی از سعید سلطانپور و احمد شاملو توسط یکی دیگر از رفقا و سپس موزیک آمریکای لاتین ادامه یافت. سپس میهمان دیگر برنامه خانم آیین هنرمند آلمانی به مدت ۴۵ دقیقه با نواختن گیتار و اجرای ترانه- سرودهای متنوع

در صفحه ۶

به مناسبت فرارسیدن سی و چهارمین سالگرد حماسه سیاهکل مراسمی در کشورهای مختلف برگزار شد که فشرده گزارش آن را می خوانید:

- آلمان

روز جمعه ۱۸ فوریه مراسمی توسط کمیته ای متشکل از فعالین سازمان فدائیان (اقلیت)- آلمان، فعالین جنبش نوین کمونیستی (آلمان)، فعالین اتحاد فدائیان کمونیست (آلمان) و جمعی از فعالین کمونیست (راین- ماین)، در شهر فرانکفورت برگزار شد. برنامه با اجرای ترانه - سرودهایی از آمریکای لاتین توسط گروه شیلیائی آغاز شد. پس از اعلام برنامه توسط رفیق مجری، و

در این شماره

تظاهرات ۱۵۰۰۰ نفر در شهر

مایز آلمان، علیه سیاست های

حکومت آمریکا

۶

اخباری از ایران

۲

اخبار کارگری جهان

۴

خلاصه ای از اطلاعاتی ها

۷

و بیانیه های سازمان

اخباری از ایران

مهم ترین مسائل مورد اختلاف لاینحل ماند

اعتراض کارگران شرکت "اکسیژن بالن"

کارگران شرکت "اکسیژن بالن" با تجمع در خانه کارگر ساوه، نسبت به عملکرد کارفرما و مدیریت اعتراض نموده و خواستار احقاق حقوق خود شدند. شایان ذکر است که کارفرمای این شرکت، از هفتم دی ماه تمام ۲۱ کارگر این شرکت را اخراج نموده است. این در حالی است که حق بیمه کارگران را به سازمان تامین اجتماعی نیز نپرداخته است. کارگران اخراجی، علاوه بر آن که خواستار بازگشت به کار و تضمین شغلی می باشند، بیش از شش ماه حقوق و مزایا، بن کارگری سال های ۸۱ و ۸۲ و ۸۳ و عیدی و پاداش سال جاری، مرخصی، اضافه کاری و سنوات خدمت را نیز طلب کارند و خواستار رسیدگی و تحقق این مطالبات اند.

اجتماع اعتراضی کارگران کفش گام

کارگران کارخانه کفش گام، در اعتراض به انحلال این کارخانه و برای دریافت مطالبات معوقه خود، روز دوشنبه ۲۶ بهمن در برابر "بانک کار آفرین" واقع در خیابان ظفر دست به تجمع اعتراضی زدند. کارگران در حالی که پلاکاردهائی را با خود حمل می کردند، خواستار ادامه کاری کارخانه و پرداخت مطالبات خود شدند. بیش از چهار ماه است دستمزد ۲۰۰ کارگر این کارخانه پرداخت نشده است. آخرین خبرها حاکی از آن است که ۱۵۰ تن از کارگران رسمی این کارخانه، با دریافت دوماه و نیم حقوق به ازاء هر سال بابت سنوات، به تدریج باز خرید می شوند.

اجتماع اعتراضی کارگران تخته سه لای

روز چهارشنبه ۵ اسفند کارگران شرکت تخته سه لای مازنداران، دست به اعتراض زدند و برای دومین روز متوالی، در برابر استانداری مازندران اجتماع اعتراضی برپا نمودند. شایان ذکر است که شرکت تخته سه لای، پس از واگذاری به بخش خصوصی در سال ۷۹، به تعطیلی کشیده شد. حدود ۹۰ تن از کارگران باز خرید و بازنشسته شدند. ۲۳۸ کارگر دیگر تا پایان سال جاری می توانند از به اصطلاح بیمه بیکاری استفاده کنند. کارگران در اجتماع اعتراضی خود، خواستار راه اندازی کارخانه، بازگشت به کار و ضمانت شغلی خود شدند.

کارگران جاده را مسدود کردند

بیش از ۵۰۰ تن از کارگران شرکت صنایع پوشش رشت، روز پنجشنبه ششم اسفند ماه، در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد خود، دست به تجمع اعتراضی زدند و با مسدود ساختن جاده اصلی رشت به بندر انزلی، خواستار پرداخت

را تعیین کند و عجلالتا از موضعی برابر با اروپا وارد معامله شود. البته امپریالیسم آمریکا نیز با اشغال نظامی عراق که هدف آن بیرون راندن به ویژه امپریالیست های فرانسوی و روسی از بازار این کشور بود و تدوین استراتژی سلطه انحصاری بر تمام بازارهای خاور میانه، تحت عنوان خاور میانه بزرگ، برای ایجاد توازن جدید با قدرتی فراتر از گذشته برای خود تلاش نمود. اما ناتوانی خود رادر عراق آشکار ساخت و این خود موجب تقویت موضع قدرت های اروپائی و دعاوی آنها گردید.

گرچه مناقشه برسر مسئله عراق و کلا مسئله خاور میانه، بنا به اهمیت اقتصادی و در لحظه کنونی سیاسی آن، به یک نزاع محوری در میان قدرت های اروپائی و آمریکا تبدیل شده است، اما اختلاف این قدرت ها چیزی فراتر از آن است. مخالفت قدرت های اروپائی با اشغال نظامی عراق، اختلاف بر سر چگونگی حل مسئله اعراب و اسرائیل و اکنون ایضا لبنان و سوریه، بحران ناتو و ایجاد یک قدرت نظامی موازی اروپائی در کنار آن، اصرار بر تغییر ساختار سیاسی سازمان ملل به نحوی که موضع آمریکا رادر آن تضعیف و موقعیت اروپا را تقویت می کند، همگی بازتاب همین واقعیت اند. حتما هنگامی که اعلام می کنند، هر دو گروه رقیب برسر یک مسئله مشخص نظیر ممانعت از دستیابی جمهوری اسلامی به تسلیحات هسته ای، هدف واحد و مشترکی را تعقیب می کنند، اما روش های متفاوتی دارند، این تفاوت در روش نیز منبعث از سیاست های دو گروه امپریالیست رقیب است که هر یک برای تضعیف دیگری و تقویت موقعیت اقتصادی و سیاسی خویش تلاش می کنند.

بنا بر این اختلافات و تضادهای قدرت های اروپائی و آمریکا، در محدوده ای نیست که از طریق اجلاس های سران این قدرت ها به سادگی حل گردند. اجلاس اخیر بوش با سران کشورهای اروپائی، از همین زاویه نمی توانست، نتیجه تعیین کننده ای برای آنها در پی داشته باشد. این است دلیل این که چرا رئیس جمهوری آمریکا با سروصدای فراوان رسانه های خبری جهان سرمایه داری در مورد حل اختلافات، به اروپا رفت و بی سر و صدا بدون حصول توافق و سازش برسر مهم ترین مسائل مورد اختلاف بازگشت.

مغایر منافع توده های کارگر و مردم زحمتکش و ستمدیده است، مذاکرات و مباحثات شان را در پشت درهای بسته، دور از چشم توده های مردم انجام می دهند. آنچه را که با صدور بیانیه و مصاحبه مطبوعاتی علنی می کنند، سوای آن چیزی است که در واقع صورت گرفته است. توده های کارگر و زحمتکش از توافق ها، سازش ها و زدو بندهای آنها اطلاعی پیدا نمی کنند و قرار و مدارهای فی مابین این دولت ها پوشیده و پنهان باقی می ماند.

از این رو، آنچه در رسانه های خبری در مورد این نشست و برخاست ها و مذاکرات انعکاس یافت، تمام و اقیبت نبود. مسائل خرد و ریزی را که مطبوعات برجسته کردند، نظیر مسئله هسته ای جمهوری اسلامی ایران و کره، اختلاف بر سر تحریم تسلیحاتی چین، مسائل مربوط به محیط زیست و حتما مسئله مشخص عراق، مسائل اصلی مورد بحث و تصمیم گیری در اجلاس های بالاترین مقامات قدرت های امپریالیست جهان نیست. این ها مسائل است که در چارچوب یک سیاست کلی تر، در حیطه کار مقامات رده پائین تر، در سطح وزرای خارجه و دستگاه دیپلماسی کشورهای ذی نفع مورد بحث و تصمیم گیری قرار می گیرند. آنچه که در مذاکرات و اجلاس های بالاترین مقامات سیاسی قدرت های امپریالیست جهان مورد بحث و تصمیم گیری قرار می گیرد، سیاست های کلان جهانی و منطقه ای و نقش و سهم هر یک از قدرت های رقیب از بازار جهانی است.

بر این مبنا، مستقل از این که آنها برسر این یا آن مسئله مشخص به توافق رسیدند یا اختلاف پیدا کردند، محور بحث و مذاکره قدرت های اروپائی و آمریکا برسر همین سیاست های کلان و نقش و سهم هر یک از طرفین بود.

قدرت های اروپائی، همانگونه که آشکارا اعلام کرده اند، توافق های دوران جنگ سرد را که حاصل توازن معینی در عرصه بین المللی بود و آنها ناگزیر به سرکردگی آمریکا در ادوگاه امپریالیسم گردن نهاده بودند، پایان یافته می دانند.

از دیدگاه آنها با فروپاشی بلوک شرق و تقویت روز افزون بلوک اروپائی از نظر اقتصادی، سیاسی و نظامی، توازن بین المللی جدیدی پدید آمده است که آمریکا باید بر مبنای این توازن جدید، سیاست های خود

زنده باد استقلال طبقاتی کارگران

پیروز باد مبارزه زنان برای برانداختن تبعیض، نابرابری و ستم جنسی

در دومین کنفرانس بین المللی زنان سوسیالیست که در سال ۱۹۱۰ برگزار شد، به ابتکار کلارا زتکین، یکی از رهبران برجسته جنبش کارگری آلمان، روز ۸ مارس که یاد آور تظاهرات گسترده زنان کارگر و سوسیالیست آمریکا در ۸ مارس ۱۹۰۸ برای کسب حق رای بود، به عنوان روز بین المللی زن به رسمیت شناخته شد.

در پی این تصمیم، مبارزه برای کسب حق رای و برابری حقوق زن و مرد، در ابعادی جهانی، شکل سازمان یافته و همه جانبه به خود گرفت و با حمایت انترناسیونال سوسیالیستی و اتحادیه های کارگری جهان، یک رشته تظاهرات در مهمترین کشورهای جهان، برای تحقق خواست های برابری طلبانه زنان برپا گردید.

بدین طریق، روز ۸ مارس به سمبل مبارزه زنان برای نفی هرگونه تبعیض، نابرابری و ستم جنسی تبدیل گردید. حدود یک قرن، از روزی که ۸ مارس به عنوان روز بین المللی زن نام گذاری شد، سپری شده است. در نتیجه مبارزاتی که در طول این سال ها انجام گرفته است، طبقه حاکم سرمایه دار در اغلب کشورهای جهان، ناگزیر به پذیرش رسمی و قانونی برابری حقوق زن و مرد شده است. اما هنوز هستند کشورهای که در آن ها حتا این برابری حقوقی نیز به رسمیت شناخته نشده است و طبقه حاکم همچنان از پذیرش این برابری حقوقی نیز سرباز می زند. نمونه های رسوای این رژیم ها در خاور میانه، جمهوری اسلامی ایران، عربستان سعودی و شیخ نشین های خلیج فارس اند که آشکارا از تبعیض، نابرابری و ستم جنسی دفاع می کنند. مرتجعین حاکم بر ایران، نه فقط این برابری حقوقی را به رسمیت نشناخته اند، بلکه به خشن ترین و عریان ترین شکل ممکن به نابرابری و تبعیض، شکل قانونی و رسمی داده اند.

در سراسر قوانین جمهوری اسلامی، این نابرابری و تبعیض در عرصه های سیاسی، اجتماعی و مدنی به وضوح دیده می شود. رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی، این تبعیض و ستمگری نسبت به زنان را تا به آنجا بسط داده است که حتا حقوق فردی زنان را نیز مورد دستبرد قرار داده است و مقررات و ضوابط ارتجاعی خود را بر زندگی خصوصی آنها تحمیل کرده است.

در نتیجه سیاست های ارتجاعی رژیم اسلامی حاکم بر ایران و حمایت همه جانبه آن از پدر سالاری و مرد سالاری، زنان ایران در محیط خانواده نیز دز معرض شدید ترین فشارها، تحقیر و سرکوب ها از سوی پدر، برادر و شوهر قرار دارند.

زنان ایران در برابر این تبعیض و ستمگری های وحشیانه، البته آرام نگرفته و در طول یک قرن گذشته، همواره در اشکال مختلف به مبارزه خود برای برانداختن تبعیض و ستم جنسی ادامه داده اند. این مبارزه در دوران حاکمیت جمهوری اسلامی مداوما تشدید شده و ابعاد وسیع تری به خود گرفته است. اکنون، جنبش زنان ایران علیه تبعیض و ستم جنسی و برای کسب حقوق برابر با مردان به یکی از جنبش های مهم اجتماعی در ایران تبدیل شده است.

جنبش کارگری و کمونیستی ایران که همواره پیگیرترین مدافع حقوق زنان و مبارزه آنها برای برانداختن تبعیض و ستم و نابرابری بوده است، متحد نیرومند جنبش زنان برای الغاء ستمگری، تبعیض و نابرابری ست.

سازمان فدائیان (اقلیت) نیز به عنوان یک سازمان کمونیست که اساسا خواهان برافتادن هرگونه نظام مبتنی بر ستم، تبعیض، نابرابری، استثمار و انقیاد انسان است، از برافتادن نابرابری، تبعیض و ستم جنسی در رادیکال ترین و ریشه ای ترین شکل آن فاع می کند.

سازمان فدائیان (اقلیت) بنا به اصول، اهداف و آرمانهای سوسیالیستی خود، تنها به برابری حقوقی زن و مرد قانع نیست، بلکه خواهان حصول به یک برابری واقعی و همه جانبه در تمام عرصه ها میان زن و مرد است. تحقق این برابری واقعی، تنها در یک جامعه انسانی سوسیالیستی ممکن است. معهذا، ما خواهان انجام اقداماتی فوری هستیم که سرریا می توان آنها را متحقق ساخت.

سازمان فدائیان (اقلیت) که هدف فوری خود را سرنگونی جمهوری اسلامی و برقراری یک حکومت شورائی در ایران قرار داده است، خواهان آن است که بدون هرگونه محدودیت و قید و شرط، برابری حقوق اجتماعی و سیاسی زن و مرد به طور کامل به رسمیت شناخته شود.

- تمام قوانین و مقررات ارتجاعی مربوط به ازدواج، تعدد زوجات، صیغه، حق طلاق یک جانبه از سوی مردان، تکفل و سرپرستی فرزندان، قوانین و مقررات تبعیض آمیز در مورد ارث، حجاب اجباری، جداسازی زن و مرد در مؤسسات و مراکز عمومی، کلیه مقررات و اقدامات سرکوبگرانه، نظیر شلاق، سنگسار و غیره ملغاء و ممنوع اعلام شوند.

- هرگونه فشار، تحقیر، اجبار، اذیت و آزار و خشونت علیه زنان و کودکان در محیط خانواده ممنوع گردد و مجازات های شدیدی در مورد نقض آنها اعمال گردد.

- حق سقط جنین بی قید و شرط به رسمیت شناخته شود.

- زنان باید بتوانند آزادانه و با برابری کامل با مردان، در تمام شئون زندگی اقتصادی، اجتماعی و سیاسی مشارکت داشته باشند و به تمام مشاغل و امکانات، بدون استثناء دسترسی داشته باشند و از حقوق و مزایای کامل برابر با مردان در آزای کار مساوی برخوردار شوند.

با آرزوی پیروزی جنبش زنان در مبارزه برای الغاء تبعیض، نابرابری و ستم جنسی، روز ۸ مارس را به زنان کارگر و زحمتکش و ستم دیده و همه مبارزینی که برای تحقق خواست برابری اجتماعی و سیاسی زن و مرد تلاش می کنند، تبریک می گوئیم.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - بر قرار باد حکومت شورائی

نابود باد هرگونه تبعیض، نابرابری و ستم جنسی

سازمان فدائیان (اقلیت)

اسفند ماه ۱۳۸۳

کار - نان - آزادی - حکومت شورائی

از صفحه ۲

اخباری از ایران

اعتصابات کارگران در کلکته

روز ۲۸ ژانویه بیش از ۱۰۰ هزار نفر کارگر و زحمتکش در شهر کلکته دست به یک اعتصاب یکروزه زدند. این حرکت در پاسخ به فراخوان "مرکز وحدت سوسیالیستی هند" و در اعتراض به اوضاع فلاکت بار زندگی، گرانی و بیکاری انجام گرفت. برغم باران شدید، خیابانهای شهر کلکته در این روز زیر گام های اعتصابیون به لرزه درآمد. حضور گسترده اعتصابیون در خیابانها ترافیک شهری را به کلی متوقف ساخت. این حرکت عظیم در ادامه اعتراضات کارگران و زحمتکشان این شهر در هفته های آخر سال ۲۰۰۴ بود که طی ۲ اعتصاب بیش از ۳۰۰ هزار نفر برای بهبود وضع زندگی، مبارزه با بیکاری و قطع عوارض دولتی به مواد سوختی، ارزان شدن خدمات بهداشتی و درمانی، کاهش هزینه مدارس و بازگشایی کارخانه هایی که به بهانه زیان دهی و در اصل برای فروش به سرمایه داران خارجی تعطیل شده است، به خیابانها آمدند.

اعتصابات کارگران در بورکینا فاسو

روز ۴ فوریه، نزدیک به ۶۰ هزار نفر کارگر و کارمند دولت در اعتراض به افزایش روزانه قیمت ها و سیاست های ضد کارگری دولت دست به یک اعتصاب نامحدود زدند. در این روز بیش از ۵ هزار نفر در خیابانهای پایتخت راه پیمائی کرده و خواهان بهبود شرایط زندگی خود شدند. اعتصابیون در این حرکت خواهان افزایش دستمزد ها به میزان ۲۵ درصد هستند، در حالیکه مقامات دولت تنها صحبت از افزایش دستمزدها به میزان ۵ درصد می کنند. اتحادیه کارگران اعلام نمود که این اعتصاب تا تحقق کامل خواست اعتصابیون ادامه خواهد یافت.

"بوش، تروریست بین المللی"

مخالفت با امپریالیسم آمریکا و رئیس جمهور آن، جورج دبلیو بوش، در هر نقطه جهان به چشم می خورد. روز ۲۰ ژانویه، روز تحلیف جورج بوش به ریاست جمهوری آمریکا، از سوی دهها گروه و سازمان ضد جنگ، ضد سرمایه داری و دموکراتیک، روز اعلام مخالفت با او و دولت وی اعلام شد. برای تدارک این تظاهرات از چند روز قبل صد ها اتوبوس از دور ترین نقاط آمریکا، دهها هزار نفر از مخالفین سیاستهای دولت بوش را به واشنگتن آورده بود تا در روز ۲۰ ژانویه، در خیابانهای اطراف محل برگزاری این مراسم تجمع نموده و صدای اعتراض خود با فریاد "بوش، نماینده ما نیست" را به گوش دیگران برسانند. تجمع مخالفین تنها به شرق آمریکا و شهر واشنگتن محدود نبود. در این روز خیابانهای دهها شهر دیگر آمریکا نیز شاهد

گروه دیگری از مردم، در برابر سازمان هلال احمر و شهرداری شهرستان زرنند دست به تجمع اعتراضی زدند و خواستار رسیدگی به مشکلات خود شدند.

تظاهرات اعتراضی مردم مهاباد

با فرا رسیدن فصل سرما و ریزش برف و یخبندان، مردم در بسیاری از شهرهای ایران با مشکلات عدیده ای از جمله قطع گاز، برق، آب و مشکل تامین سوخت و گرما روبرو شده اند. این مسئله در شهر مهاباد موجب افزایش سرسام آور قیمت نان شد که به دنبال آن هزاران تن از مردم شهر روز ۲۵ بهمن در اعتراض به افزایش قیمت نان و سایر نارسائی ها، به خیابان آمده و دست به تظاهرات زدند. تظاهر کنندگان پس از راهپیمائی در خیابان های شهر، در برابر فرمانداری تجمع نموده و خواستار برطرف شدن این نارسائی ها و رسیدگی به سایر مطالبات خود شدند. این اقدام اعتراضی و حق طلبانه مردم مهاباد، مورد پوش و حشیشانه نیروهای سرکوبگر رژیم قرار گرفت. در جریان این درگیری، شماری از اعتراض کنندگان زخمی و بازداشت شدند.

آجر و آهک و گوسفند به جای دستمزد

کارخانه آجر ماسه آهکی ایران شهر، حدود ۵ سال است به جای پرداخت دستمزد کارگران، به آنان آجر و آهک آن هم به قیمت بالاتر از بازار می دهد. کارگران، این محصولات دریافتی را به اجبار به بهاء پائین تری می فروشند و با پول آن امرار معاش می کنند. کارخانه آجر ماسه آهکی در گذشته متعلق به سازمان صنایع بود که بعد از واگذاری به بخش خصوصی شمار کارگران آن از ۱۵۰ نفر به ۴۰ نفر تقلیل یافته است. این کارگران که پس از سال ۷۹ هیچگونه مزایائی مثل بن کارگری یا سنوات بیمه ای دریافت نکرده اند، شدیداً نگران آینده شغلی خود هستند. همچنین شرکت کشت و صنعت و دامپروری دامغان اعلام نمود به جای پرداخت دستمزد کارگران، به آنان گوسفند می دهد!

در صفحه ۵

فوری مطالبات خود شدند. شرکت صنایع پوشش رشت که مدتی است به بخش خصوصی واگذار شده است، بیش از چهار ماه است دستمزد کارگران را نداده است.

اعتراض پرستاران

۱۵۵ تن از پرستاران و سایر کارکنان بیمارستان ایران، دست به اعتراض زدند و خواستار پرداخت مطالبات معوقه و تحقق سایر مطالبات خود شدند. بیش از دو ماه است حقوق و اضافه کاری پرستاران پرداخت نشده است. اعتراض کنندگان همچنین خواستار پرداخت حق شیفت شب و تامین لباس کار می باشند.

تجمع اعتراضی معلمان

جمع زیادی از معلمان حق التدریسی از سراسر کشور، صبح روز یکشنبه ۲۵ بهمن، باردیگر دست به اعتراض زدند و با تجمع در برابر مجلس، خواستار استخدام رسمی شدند. پس از آن که چندین و چند بار این دسته از معلمان برای احقاق حقوق خود دست به اعتراض و تجمع اعتراض زده اند، اخیراً از جانب دولت وعده هایی برای استخدام، به آنها داده شده است. معهداً دولت کماکان تلاش می کند در میان آنها نفاق و دودستگی ایجاد کند و استخدام آنان مشروط به شرایطی شده است که در عمل بسیاری از معلمان مشمول آن نمی شوند.

اجتماع اعتراضی در زرنند

صبح روز جمعه هفتم اسفند ماه، شماری از حادثه دیدگان زلزله زرنند، در اعتراض به بی توجهی مقامات و نهادهای دولتی نسبت به تامین نیازهای اولیه مردم حادثه دیده، از جمله تامین چادر و توزیع آن، در برابر فرمانداری این شهر دست به تجمع اعتراضی زدند. در عین حال

برپائی تجمعات اعتراضی مخالفین جنگ و امپریالیسم بود. در شهر لوس آنجلس بیش از ۱۰ هزار نفر پس از راه پیمائی در مقابل ساختمان فدرال تجمع نموده و مخالفت خود را با سیاستهای جنایتکارانه جورج بوش و دولت وی اعلام نمودند. در شهر سانفرانسیسکو هم نزدیک به ۱۰ هزار نفر در خیابانهای اصلی شهر راه پیمائی کردند و با شعار "بوش، جنایتکار جنگی" اعلام نمودند که بوش نماینده آنها نیست. از نکات برجسته این رشته تظاهرات، حضور فعال دهها هزار جوان و سازمانهای انقلابی و ضد امپریالیست و چپ جوانان بود که پس از جنبش ضد جنگ و بیتنام تا کنون بی سابقه است.

روزهای ۲۱ تا ۲۳ فوریه هم نوبت مخالفین جنگ و سیاستهای جنایتکارانه امپریالیسم آمریکا در اروپا بود تا با برپائی تظاهرات و راه پیمائی

مخالفت خود را با جورج بوش اعلام نمایند. روزهای ۲۱ و ۲۲ فوریه، زمانی که جورج بوش به بلژیک آمده بود تا با سران کشورهای اروپا و ناتو به گفتگو بنشیند، به ابتکار بیش از ۸۸ سازمان و گروه دموکراتیک، ضد جنگ و ضد امپریالیست تظاهرات وسیعی با شعار "بوش را متوقف کنید"، در مقابل محل برگزاری این نشست در شهر بروکسل برگزار شد. روز ۲۳ فوریه هم، زمانی که جورج بوش در ادامه سفر اروپائی خود به آلمان سفر کرده بود، بیش از ۱۵ هزار نفر از مخالفین جنگ و امپریالیست، برغم سرمای شدید، در شهر ماینزگردهم آمدند تا اعتراض خود را با شعار "جورج بوش، تروریست بین المللی" به حضور او در این شهر اعلام نموده و خواستار خروج فوری سربازان اشغالگر آمریکائی از خاک عراق شدند.

اخباری از ایران

دستمزد کارگران را نمی پردازند

- کارفرمای کارخانه چینی سازی "ماه نشان" واقع در استان زنجان، بیش از شش ماه است دستمزد کارگران را نپرداخته است. در عین حال ۶۰۰ کارگر چینی سازی "هیس" واقع در همین استان که از شش ماه قبل تعطیل شده است، همچنان بیکار و بلا تکلیف اند.

- شهرداری سوسنگرد، بیش از شش ماه است حقوق کارگران را پرداخت نکرده است.

- ۵۲۰ کارگر معدن مس "میناکان" (قلعه زنی) بیش از یک سال است دستمزد نگرفته اند. کارگران این معدن که در ۱۹۰ کیلومتری شهر بیرجند واقع شده است بارها دست به اعتراض زده اند و با تجمع در محل استانداری و سایر نهادهای ذیربط، خواستار پرداخت دستمزدهای معوقه خود شدند. گفتنی است که این معدن از حدود یک سال پیش تعطیل شده است.

- ۵۰۰ کارگر شرکت "نازنج" بیش از دو ماه است حقوق نگرفته اند و از سوی دیگر ۳۰۰ کارگر این شرکت که بیش از دو سال است با استفاده از مزایای بازنشستگی کارهای سخت و زیان آور بازنشسته شده اند، هنوز هیچ مبلغی بابت سنوات خود دریافت نکرده اند.

شایان ذکر است که شرکت نازنج در گذشته متعلق به سازمان صنایع بود که چندسالی است به بخش خصوصی واگذار شده است. این شرکت هم اکنون تعطیل و ۵۰۰ کارگر آن بیکار شده اند.

- کارگران کارخانه قطعات فولادی کرج چهارماه است دستمزد نگرفته اند. در این کارخانه که در حال حاضر با نظارت و مدیریت پیمان کاران اداره می شود، کارگران، روزهای جمعه را نیز باید کار کنند. کارگران، نسبت به عملکرد و زورگویی های پیمانکاران شدیداً معترض اند و هشدار داده اند چنانچه دستمزدهای آنان پرداخت نشود، دست به اعتصاب خواهند زد.

- پیمان کاران شهرداری های استان خوزستان، بیش از شش ماه است حقوق و حق بیمه کارگران شهرداری را پرداخت نکرده اند.

اخراج و بیکارسازی کارگران

- شرکت "آب فام" وابسته به شرکت آب و فاضلاب مشهد، کلیه کارگران رسمی شرکت را اخراج نمود. این اقدام، موجب اعتراض شدید کارگران قرار گرفت. آنان با مراجعه به اداره کار خواستار احقاق حقوق خود شدند. لازم به ذکر است که کارفرما در صدد به کارگیری کارگران با قرار دادهای موقت است.

- مدیریت کارخانه "صابون سازی خرمشهر" اخراج ۹۰ کارگر از مجموع ۱۳۰ کارگر رسمی کارخانه را اعلام نموده و در صدد اجرای آن است. این تصمیم مورد اعتراض کارگران قرار گرفته است.

- به گزارش ایلنا، بر اثر بارش برف سنگین،

۱۵۰ واحد تولیدی در استان گیلان از ۳۰ تا ۱۰۰ درصد تخریب شده است. بیش از ۲۰ کارخانه در رشته های نساجی، کاشی، چینی، پوشاک و مواد غذایی به کلی تخریب گشته است. این موضوع، بیکاری بیش از ۲۰ هزار کارگر را در این استان در پی داشته است.

- مدیر عامل گروه صنعتی ایران کاوه، با ارسال نامه به ۲۷ تن از کارگران این واحد که در بخش تولید قطعات خودرو فعالیت دارند. حکم اخراج این کارگران را صادر نمود. با اخراج این کارگران، ۷۰ کارگر دیگر این واحد نیز شنیدند نگران آینده شغلی خود هستند. کارگران اخراجی ضمن شکایت و ارسال نامه اعتراضی به اداره کار آذربایجان شرقی، خواستار ادامه کار و رسیدگی به مشکلات خود شده اند.

رفسنجانی و کارگران

آقای رفسنجانی در پیامی که به دومین کنگره تشکیلات همدان خانه کارگر فرستاد گفت "کارگران فریب شعارهای کمونیستی و سوسیالیستی را نمی خورند و با وجود کاستی ها و مشکلات، در راه اعتلای ایران اسلامی و افزایش تولید تلاش کرده و خواهند کرد!"

در بطن این پیام رفسنجانی به تشکیلات ارتجاعی-جاسوسی خانه کارگر، نکات مختلفی نهفته است که اما یک وجه مهم آن، پدیده رشد و گسترش افکار وایده های چپ و کمونیستی در میان کارگران، نفوذ بیش از پیش شعارهای سوسیالیستی در میان کارگران و هراس آشکار سران حکومت از این پدیده است!

حوادث ناشی از کار

- به علت انفجار در یک کارگاه در شهرستان کرج، چهار کارگر جوان که مشغول کار بودند به شدت مصدوم و سپس جان خود را از دست دادند.

- محمد، کارگر جوان ۱۷ ساله ای که در یک کارگاه جوشکاری در قم مشغول به کار بود، پس از سقوط در دستگاه نورد، جان خود را از دست داد.

- روز چهارشنبه ۵ اسفند یک کارگر افغانی که در شهرستان شهریار مشغول کندن چاه بود به علت ریزش دیواره های چاه، زیر آوار ماند و جان خود را از دست داد. این کارگر که نامش، حمید نظری بود، تنها ۱۹ سال داشت.

- یک قطار که در مسیر شازند- نور آباد اراک در حرکت بود و برای تعمیر به این محل منتقل شده بود، به گروهی از کارگران که مشغول به کار بودند تصادم نمود که در اثر آن ۴ کارگر کشته و سه نفر زخمی شدند.

- روز دوشنبه ۴ اسفند، در اثر ریزش معدن فسفات جیرود در منطقه میگون در اطراف تهران، ۴ کارگر جان خود را از دست دادند.

چند خبر کوتاه

- علی رضا محبوب دبیر کل خانه کارگر در گردهم آئی انجمن های صنفی سراسر کشور گفت

که ترجمه سندیکا، انجمن صنفی است و جایی برای بحث های تفرقه افکنانه سندیکا و احیاء آن وجود ندارد. او گفت "با ILO به توافق رسیدیم که آسان ترین و بهترین راه، تقویت انجمن های صنفی است و تضعیف نهادهای کارگری (موجود) به صلاح کشور نمی باشد."

لازم به ذکر است که در قطعنامه پایانی این گردهم آئی، از تشکیلات مرکزی خانه کارگر به عنوان کنفدراسیون عالی کارگران ایران یاد شده و از آن پشتیبانی به عمل آمده است.

- یک کارگر ایرانی شاغل در منطقه عسلویه، پس از آن که مراجعات و درخواست های مکرر او برای دریافت یک سال دستمزدهای عقب افتاده اش به نتیجه نرسید، طی یک اقدام اعتراضی و تهدید کارفرما با سلاح گرم، دستمزدهای معوقه خود را مطالبه کرد. از سرنوشت این کارگر معترض که در دست دستگاه امنیتی است خبری در دست نیست.

طومار برای آزادی تشکل های کارگری

اخیرا از سوی کمیته ای به نام "کمیته پیگیری ایجاد تشکل های آزاد کارگری"، نامه ای خطاب به وزارت کار و امور اجتماعی، سازمان های کارگری در سراسر جهان و سازمان بین المللی کار انتشار یافته است. در این نامه که به امضای شمار زیادی از کارگران ایران نیز رسیده است، از سازمان بین المللی کار، و "امضای تقاضا نامه ای در خصوص اصلاحاتی در فصل ششم قانون کار موجود (در رابطه با تشکل های کارگری) که بدون حضور نمایندگان مستقل کارگران انجام گرفته " است، اظهار تأسف و از آن انتقاد شده است. تهیه کنندگان طومار، در عین حال "خواهان به رسمیت شناختن آزادی ایجاد تشکل های مستقل کارگری شده و ضمن درخواست از وزارت کار و امور اجتماعی جهت رفع موانع تشکل یابی کارگران و به رسمیت شناختن نمایندگان مستقل کارگران جهت حضور در تمامی نشست های مربوط به تدوین قوانین مرتبط با کار" از سازمان های کارگری در سراسر جهان نیز خواسته اند که از آنان حمایت کنند.

حق تشکل و تحزب، حق ایجاد تشکل های مستقل کارگری، حق مسلم و بی چون چرای کارگران است. گرچه مبارزه کارگران برای دست یابی به این حق می تواند اشکال مختلفی به خود بگیرد، اما نکته این است که این حق، نه دادنی، که گرفتاری است!

آزادی تشکل و تحزب، جزئی از آزادی های سیاسی و از آن جدائی ناپذیر است. جمهوری اسلامی، یک رژیم ارتجاعی، نقض کننده و مخالف آزادی های سیاسی است. وزارت کار رژیم نیز نهادی ضد کارگری است و مخالف تشکل یابی و تشکل های واقعی کارگری است. با توجه به این بدیهیات است که کارگران در مبارزه برای احقاق حقوق و تشکل یابی خود، اساساً روی فعالیت های مبارزاتی و مستمر خود از پائین حساب می کنند و بر نیرو و اتحاد خویش تکیه می زنند.

زنده باد سوسیالیسم

تظاهرات ۱۵۰۰۰ نفر در شهر ماینز آلمان، علیه سیاست های حکومت آمریکا

جمله: "بوش برو گمشو"، "بوش احمق است"، "بوش، شما خرجتان زیاد است"، "جنگ شما، ترور است، آقای بوش"، "دو جنگ جهانی کافی بود"، اشغالگران باید از عراق خارج شوند"، "بوش مخالف صلح است"، "نه جنگ، نه شکنجه"، "شرودر: دست دوستی با بوش نده" و ... به چشم می خورد.

در گردهم آئی پایانی تظاهرات، موضوع سخنرانی ها سیاست جنگی حکومت آمریکا بود. همچنین از دولت آلمان نیز شدیداً انتقاد شد.

در سخنرانی تعدادی از نمایندگان احزاب و اتحادیه های آلمانی، دخالت دیپلماتیک اروپا به رهبری آلمان به عنوان آلترناتیوی برای سیاست جنگی آمریکا مطرح شد. یکی از سخنرانان به این نکته اشاره کرد، که در کشور آمریکا آمار نیروهای داوطلب شرکت در ارتش به شدت تنزل کرده است و دلیل آن را مقاومت موجود در عراق می دانست. او همچنین سربازان آلمانی را دعوت به عدم شرکت در جنگ کرد. پزشکی در سخنرانی خود سئوالات زیر را از جرج بوش مطرح کرد: چرا بایستی در فلوجه ۲۵۰۰ انسان کشته می شدند؟ تروریست هائی که به بهانه آنان به این شهر حمله شد، کجا بودند؟ آمریکا کی سربازان خود را از عراق خارج می کند؟

در حین تظاهرات اعلامیه های فراوانی از جمله اعلامیه سازمان فدائیان (اقلیت) - واحد آلمان به زبان آلمانی توزیع گردید، که در متن آن همزمان، سیاست جنگی آمریکا و حمایت اتحادیه اروپا از دولت جمهوری اسلامی محکوم شده بود.

روز چهارشنبه ۲۳ فوریه شرایط فوق العاده در شهر ماینز اعلام شد. خیابان های بزرگ و اتوبان ها مسدود گردید. در ایستگاه های قطار کماندوهای ویژه نیروهای امنیتی ویژه و پلیس های مسلح به سلاح های سنگین حضور داشتند. بسیاری از قطارها متوقف شده بودند. نیروهای پلیس شهر را تحت کنترل داشتند. در مسیر حرکت جرج بوش، روی سقف خانه ها تک تیراندازها آماده به عملیات بودند. اهالی اجازه آمدن به بالکن خانه شان و بیرون آمدن از خانه ها را نداشتند. شهر به شهر ارواح تبدیل شده بود. رسانه های گروهی آلمان، از چند روز قبل از سفر بوش هشدار داده بودند که در این روز هیچکس حق آمدن به شهر ماینز را ندارد.

با وجود تمامی این اقدامات، تعداد زیادی در تظاهرات شرکت کردند. ساعت آغاز تظاهرات، ۱۱ اعلام شده بود، اما تا حدود ساعت یک بعد از ظهر، همچنان تظاهر کنندگان به سوی محل تجمع در مرکز شهر در حال حرکت بودند. بسیاری از آنان از سوی پلیس بازرسی بدنی شده و مشخصاتشان گرفته شد. باوجود سرمای شدید، ۱۵۰۰۰ نفر از سراسر آلمان در شهر ماینز حضور داشتند. در بین تظاهر کنندگان تمامی رده های سنی به چشم می خورد پیر و جوان، خارجی و آلمانی، دانشجویان و دانش آموزان جوان و بازنشستگانی که هنوز جنگ جهانی دوم را به خاطر داشتند. درکنار این افراد گروهها و سازمان های گوناگون از جریانات ضد گلوبالیزاسیون تا انجمن پزشکان ضد جنگ اتمی حضور داشتند. بر روی پلاکاردها شعارهائی از

بزرگداشت حماسه سیاهکل

در آلمان، کانادا، سوئد و هلند

ایران، افغانی و دیگر زبان ها، در حاضرین شور و هیجان انگیزت.

پایان بخش برنامه، اجرای موسیقی ترکی و کردی توسط گروه "ایهان" از ترکیه بود که با رقص و پایکوبی تعدادی از حاضرین همراه شد.

در این مراسم بیش از ۱۷۵ نفر شرکت داشتند و تجربه موفقی بود از همکاری مبارزاتی مشترک.

- کانادا

روز سه شنبه ۱۲ فوریه مراسمی از سوی سازمان فدائیان (اقلیت) - واحد ونکوور برگزار شد.

ابتدا مجری برنامه ضمن خوش آمد گویی به حاضران، به یاد و احترام تمامی جانفشنان مبارز و کمونیست یک دقیقه سکوت اعلام کرد. سپس پیام واحد ونکوور سازمان قرائت شد و ترانه سرودهایی توسط دو تن از رفقا اجرا شد. برنامه با قرائت پیام حزب کمونیست ایران، اتحادیه کمونیست های عراق و کارگران تبعیدی هوادار سازمان در اتوا ادامه یافت. سخنران این مراسم رفیق بردیا از سازمان فدائیان (اقلیت) بود که تحت عنوان "سوسیالیسم یا بربریت و وظائف ما" سخنرانی کرد.

سپس پرسش و پاسخ صورت گرفت که حاضران در جلسه فعالانه در آن شرکت داشتند. مراسم با خواندن سرود انترناسیونال پایان یافت. این برنامه با استقبال فعالین اجتماعی - سیاسی شهر ونکوور مواجه شد.

- سوئد

روز یکشنبه ۲۰ فوریه مراسمی از سوی واحد سوئد سازمان فدائیان (اقلیت)، جنبش نوینی کمونیستی ایران و هواداران چریک های فدائی خلق ایران در شهر استکهلم برگزار شد.

مراسم با خوش آمدگویی به حاضران آغاز شد. سپس حاضران به یاد جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم یک دقیقه کف زدند. مراسم با شعر خوانی و دکلمه رفیق احمد از فعالین سازمان فدائیان (اقلیت) در سوئد، ادامه یافت. سپس گروه موزیک (شیلیائی) به اجرای ترانه سرود پرداخت. سخنران این مراسم رفیق پروین نیک آئین از سازمان فدائیان (اقلیت) بود که تحت عنوان "سیاهکل، نقش زنان در مبارزه مسلحانه و

مراسم، نخست تاثیر سیاهکل در شرایط سیاسی - اجتماعی جامعه ایران و قیام ۲۲ بهمن ۵۷ مورد بررسی قرار گرفت. سپس فیلمی از روزهای قیام به نمایش درآمد. شعر خوانی و اجرای موسیقی بخش های بعدی این برنامه بودند.

پایان بخش این مراسم، بحثی حول اوضاع سیاسی جاری ایران بود که نمایندگان جریانات برگزارکننده نقطه نظرات خود را در مورد خیمه شب بازی موسوم به رفاندم بیان کردند. این مراسم با همکاری فعالین سازمان در هلند، انجمن دانشجویان ایران - هلند (هوادار چریک های فدائی خلق ایران)، کانون زندانیان سیاسی ایران در تبعید و حزب کار ایران (توفان) برگزار شد.

وضعیت امروز جنبش زنان، سخنرانی خود را ادامه داد. پس از سخنرانی، پرسش و پاسخ صورت گرفت. موسیقی آمریکای لاتین بخش بعدی برنامه و در ادامه شمیم خواننده جوان به اجرای ترانه های متنوعی پرداخت. پیام هائی از سوی حزب کمونیست ایران، حزب رنجبران ایران، حزب کار ایران (توفان)، شورای هماهنگی نیروهای کمونیست و چپ ایران و کانون زندانیان سیاسی به این مراسم داده شده بود.

در این مراسم حدود ۱۱۰ نفر شرکت داشتند.

- هلند

روز ۲۰ فوریه سالگرد قیام و سیاهکل در شهر آمستردام برگزار گردید. در این

خلاصه ای از اطلاعاتی ها و بیانه های سازمان

مبارزه طبقاتی و رهایی زنان (۴۳)

رأی داشتند که شش عدد از بزرگترین اتحادیه ها، با مجموع ۹۰،۰۰۰ عضو. کمیته اجرایی CGT به وکالت از سوی اتحادیه های کوچکی که قادر نبودند، نمایندگان خود را به کنگره بفرستند، حدود یک سوم آرا را در اختیار داشت. در سال ۱۹۱۰ درآمد آن بالغ بر ۲۰،۰۰۰ فرانک (۸۰۰ پوند) بود. برای حمایت از اعتصاب عمومی اول ماه مه در سال ۱۹۰۶ تقاضای کمک مالی نمود - و مبلغ مضحک ۵،۰۰۰ فرانک (۲۵۰ پوند) را دریافت کرد.

تعداد اعضای زن اتحادیه ها بسیار اندک بود. در سال ۱۹۱۱ آن ها ۳۸ درصد کل مزدگیران را تشکیل می دادند، که در مقایسه با سایر کشورها، نسبت کاملاً بالایی بود. با وجود این، نسبت زنان عضو اتحادیه عملاً در فرانسه (۷/۸ درصد در سال ۱۹۱۴) به اندازه آلمان (۹/۸ درصد در سال ۱۹۱۳) بود، زیرا کل جنبش اتحادیه ای در فرانسه ضعیف تر و تعداد زنان کارگر متشکل بسیار ناچیز (در سال ۱۹۱۴ تنها ۸۹۳۶۴ نفر) بود.

تعداد چشمگیری از این زنان، عضو اتحادیه های مخصوص زنان بودند: در ۱۹۰۰، ۳/۱۵ درصد، و در سال ۱۹۱۱، ۹/۲۴ درصد. این ارقام در مقام مقایسه با آلمان که عملاً هیچ اتحادیه زنانه ای وجود نداشت، بسیار نامطلوب می باشند. در رشته هایی که زنان و مردان عضو یک اتحادیه بودند - نظیر نساجی - زنان کمتر از مردان مبارز نبودند، اما به طور کلی نسبت زنان در میان اعتصابیون به طور چشمگیری کمتر از نسبت زنان در شاخه اقتصادی مربوطه بود. با این وجود، هنگامی که جنبش های اعتصابی بزرگ پای می گرفت، تعداد زنان اعتصابی افزایش می یافت.

کمک مالی

هامبورگ	مازیار	۶۰ یورو
کانادا	ستاره	۴۰ دلار کانادا
لادن - سیاتل	- آمریکا	۲۰ دلار کانادا
استرالیا	هواداران سازمان	در استرالیا ۶۰۰ دلار

روز ۸ اسفند سازمان با صدور اطلاعیه ای ضمن اعلام خبر اجتماع اعتراضی کارگران کارخانه های بهمن، نقش باف و پارس ایران حمایت خود را از مبارزات این کارگران اعلام نموده و خواهان توقف اخراج ها و پرداخت حقوق و مزایای معوقه کارگران شد. لازم به ذکر است که کارگران کارخانه بهمن در اعتراض به عدم پرداخت پاداش بهره وری در مقابل کارخانه تجمع کرده بودند. گروهی از کارگران "نقش باف" ساوه که با خطر اخراج روبرو شده اند خواستار بازگشت به کار و پرداخت حقوق و مزایای خود شدند و کارگران شرکت نساجی پارس ایران که در ۱۰ ماه گذشته حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده اند با تجمع در مقابل استانداری گیلان، خواهان دریافت مطالبات معوقه شان شدند.

زلزله ای که شهر زرنند را به لرزه در آورد، جان صدها تن از مردم زحمتکش و ستمدیده این منطقه را گرفت و هزاران تن را مجروح و معلول نمود و بسیاری را بی خانمان نمود. سازمان با صدور اطلاعیه ای در روز ۴ اسفند ماه، همدردی خود را با مردم مصیبت دیده زرنند اعلام کرد و در این اطلاعیه آمده است: "به رغم این که مدام زلزله هائی مناطق وسیعی از ایران را به لرزه در می آورد و هربار منطقه ای را ویران و جان هزاران تن از مردم را می گیرند، با این وجود، رژیم ارتجاعی حاکم بر ایران، هیچ اقدام پیش گیرانه ای، از جمله در زمینه مقاوم سازی مساکن و منازل مردم به عمل نمی آورد. این بی اعتنائی به جان و زندگی مردم زحمتکش باعث می شود که در پی هر زلزله ای هزاران و گاه دهها هزار تن از مردم جان خود را از دست بدهند.

روز ۲۷ بهمن، سازمان اطلاعیه ای با عنوان "اجتماع اعتراضی ۸۰۰ کارگر کارخانه "بافت بلوچ" صادر کرد. در این اطلاعیه آمده است که حدود ۸۰۰ تن از کارگران کارخانه بافت بلوچ که مدت دو ماه است حقوق نگرفته اند، دست از کار کشیده و با اجتماع در مقابل کارخانه خواهان پرداخت دستمزد و مزایای معوقه خود شدند. کارگران همچنین مخالف و آگذاری کارخانه به بخش خصوصی هستند که همراه با اخراج گروه کثیری از کارگران خواهد بود. در این اطلاعیه سازمان سیاست های ضد کارگری سرمایه داران و دولت آنها را محکوم و حمایت خود از مبارزات کارگران را اعلام نمود.

ستم و تبعیض بر پایه جنسیت ملغاً باید گردد

رژیم جمهوری اسلامی، زنان را در معرض بی رحمانه ترین و وحشیانه ترین شکل ستم، تبعیض و فشار قرار داده است. رژیم جمهوری اسلامی، با وضع قوانین و مقررات ارتجاعی و با ایجاد محدودیت ها و تضییقات مختلف، زنان را از ابتدائی ترین حقوق دمکراتیک، مدنی و انسانی خود محروم نمود و به یک شهروند درجه دو تبدیل کرده است.

سازمان فدائیان (اقلیت) می گوید:

- هرگونه ستم و تبعیض بر پایه جنسیت باید فوراً ملغاً گردد و زنان از حقوق کامل اجتماعی و سیاسی با مردان برخوردار گردند.
- تمام قوانین و مقررات مربوط به تعدد زوجات، صیغه، حق طلاق یک جانبه، مقررات مربوط به تکفل و سرپرستی فرزندان، قوانین و مقررات تبعیض آمیز در مورد ارث، مقررات حجاب اجباری، جداسازی زن و مرد در مؤسسات و مراکز عمومی و تمام مقررات و اقدامات سرکوبگرانه و وحشیانه نظیر شلاق، سنگسار و غیره باید به فوریت ملغاً گردد.
- باید هرگونه فشار، تحقیر، اجبار، اذیت و آزار و خشونت علیه زنان در محیط خانواده ممنوع گردد و مجازات شدید در مورد نقض آنها اعمال شود.
- زنان باید از حقوق و مزایای برابر و کامل با مردان در ازای کار مساوی برخوردار باشند.
- زنان باید از امکانات و تسهیلاتی نظیر شیرخوارگاه ها و مهد کودک ها در محل کار و زندگی برخوردار باشند.
- به زنان باردار یک ماه قبل و سه ماه بعد از زایمان بدون کسر حقوق و با برخورداری از امکانات پزشکی و درمانی و داروئی رایگان، مرخصی داده شود.
- کار زنان در رشته هائی که برای سلامتی آنها زیان آور است ممنوع شود.

سازمان فدائیان (اقلیت)

کار - نان - آزادی - حکومت شورائی

مبارزه طبقاتی و رهائی زنان (۴۳)

برای ارتباط با سازمان فدائیان (اقلیت) نامه های خود را در دو نسخه جداگانه برای دوستان و آشنایان خود در خارج از کشور ارسال و از آنها بخواهید نامه هایتان را به یکی از آدرس های زیر پست کنند.

K. A. R
Postfach 160531
60068 Frankfurt
Germany
آلمان

I. S. F
P. B. 398
1500 Copenhagen V
Denmark
دانمارک

Sepehry
Postlagernd
3052 Zollikofen
Switzerland
سوئیس

A. A. A
MBE 265
23, Rue Lecourbe
75015 Paris France
فرانسه

K.Z
P.O.BOX 2488
Vancouver B.C
V6B 3W7 Canada
کانادا

کمک های مالی خود را به شماره حساب بانکی زیر واریز و رسید آن را به همراه کد مورد نظر به یکی از آدرس های سازمان ارسال کنید.

I. W. A
6932641 Postbank
HOLLAND

شماره های فکس ۰۰۴۴۸۴۵۲۸۰۲۱۹۹
سازمان فداییان ۰۰۴۴۸۷۰۱۳۸۲۵۷۲
(اقلیت) ۰۰۴۴۸۷۰۱۶۸۸۲۷۱

نشانی ما بر روی اینترنت:

<http://www.fedaian-minority.org>

پست الکترونیک E-Mail:

info@fedaian-minority.org

تلفن روابط عمومی سازمان فدائیان (اقلیت):

۰۰۴۴۹-۱۷۶-۲۸۰۲۰۸۹۷

Organization Of Fedaian (Minority)
No. 448 march 2005

۴۰۰،۰۰۰ کارگاه تنها یک یا دو کارگر و ۸۰،۰۰۰ مؤسسه دیگر سه یا چهار کارگر در استخدام داشتند. از ۵۷۵،۰۰۰ مؤسسه، ۵۳۴،۵۰۰ کارگاه کمتر از ۱۰ کارگر داشتند. در پایان سده نوزدهم، حتی در پاریس، پایتخت و مرکز اصلی صنعتی، اکثر کارگران در کارگاه های کوچک یا متعلق به خود مشغول به کار بودند.

این عقب ماندگی خود را در ضعف شدید اتحادیه ها حتا در رشته هایی نظیر معادن و راه آهن که در سایر کشورها به خوبی سازماندهی شده بودند منعکس می ساخت. در سال ۱۹۰۰ تنها ۹/۲ درصد از کارگران واجد شرایط، عضو اتحادیه ها بودند، و در سال ۱۹۱۱ این تعداد به ۹/۴ درصد رسید. این ارقام شامل کارگران عضو اتحادیه های "زرد" یا کاتولیک نیز می شد، که در سال ۱۹۱۴ دو پنجم کل کارگران را در خود سازمان داده بودند. بسیاری از کارگران در اتحادیه های کوچک (سندیکاها) پراکنده متشکل بودند. میانگین اعضای سندیکاها پیوسته به کنفدراسیون اتحادیه CGT در سال ۱۹۰۲ تنها ۱۰۰ نفر بود، که تا سال ۱۹۱۴ به ۲۰۰ نفر افزایش یافت. در لوآر در سال ۱۸۹۷ از مجموع ۱۷،۶۶۳ کارگر، ۳،۴۹۷ نفر متشکل بودند، و این تعداد در ۱۰ اتحادیه مختلف پراکنده بودند، که بزرگترین آن ها تنها ۱،۱۲۷ عضو داشت. ۳۰،۰۰۰ کارگر ساختمانی عضو اتحادیه، در ۳۵۷ اتحادیه گوناگون سازمان یافته بودند.

اتحادیه های فرانسه نه تنها کوچک بلکه همچنین تهیدست و بی ثبات بودند؛ اکثر آنها، به جز کارگران چاپخانه، به زحمت پول کافی برای تأمین هزینه های اجرایی خود داشتند. در سال ۱۹۰۸ از ۱،۰۷۳ اعتصاب، تنها در ۴۶ اعتصاب، کمک منظم اعتصاب پرداخت شد. و فقط در ۳۶ اعتصاب این کمک نقدی بود.

فدراسیون های ملی اتحادیه ها تا پایان سده نوزدهم به ندرت وجود داشتند، اما در همین محدوده ای حیات یافته بودند، و آن ها نیز ضعیف و فقیر بودند. تنها کارگران چاپخانه یک سازمان ملی واقعاً مؤثر داشتند. CGT - معادل بریتانیایی TUC - در ۱۸۹۵ تأسیس شده بود. این نیز سازمانی ضعیف و فاقد انسجام بود. همه اتحادیه ها، بدون توجه به بزرگی شان، از حق رأی یکسان برخوردار بودند. شش عدد از کوچک ترین اتحادیه ها، با مجموع ۲۷ عضو همان تعداد

در صفحه ۷

به قول لنین، اگر رفرم های جدی در کلیت خود، نتیجه فرعی مبارزه انقلابی اند، برقراری جمهوری و بیمار آلمان و اعطای حق رأی عمومی در آلمان، اتریش، مجارستان، لهستان، دولت های بالتیک بریتانیا، محصولات فرعی و جانبی مبارزه انقلابی کارگران و در عین حال اقداماتی در جهت مسدود کردن این مبارزه انقلابی بودند. اعطای حق رأی به زنان، واکنشی بود در برابر مبارزه میلیون ها کارگر به رهبری لنین، ترسکی، لوگزامبورگ و لیکنشت و نه محصول فشار جنبش حق رأی در بریتانیا یا آلمان.

نتیجه گیری:

سرگذشت جنبش زنان بریتانیا در اوایل قرن و همچنین جنبش سازماندهی زنان کارگر، از هر دو جنبه سیاسی و صنفی، سرگذشتی موفقیت آمیز نبود. محافظه کاری، محدود نگری خرده بورژوازی و فرقه گرایی که بر جنبش کارگری غالب بود، ضرباتی جدی به طبقه کارگر به طور کلی و خصوصاً به اعضای زن این طبقه وارد آورد. نتیجه آن یک ویرانی دهشتناک بود. زنان کارگر در حالی که از تمام عیوب بورکراسی اتحادیه ای و حزب کارگر تقلید می کردند، به ائتلاف با بانوان لیبرال سوق داده شدند. توانایی زنان کارگر به مبارزه شدیداً تضعیف و مختل شد. حتا سیلویا پانکهورست که پیشرفته ترین رهبر زنان سوسیالیست بود، قادر به بیرون آمدن از منجلاب روشنفکرانه ای که بر جنبش کارگری بریتانیا سایه افکنده بود، نشد. شجاعت و تلاش های وافر وی به بوچی انجامید.

داستان غم انگیز فرانسه

یکی از تناقضات تاریخچه جنبش های زنان کارگر، ناکامی سوسیالیسم فرانسوی در سازمان دادن زنان، علیرغم نقش برجسته و قهرمانانه آنان در انقلاب بزرگ ۱۷۸۹ و کمون پاریس ۱۸۷۱، می باشد.

در پایان سده نوزدهم و آغاز سده بیستم، کارگاه های کوچک در اقتصاد صنعتی فرانسه غلبه داشتند. سرشماری سال ۱۸۹۶ نشان داد که در هر یک از ۵۷۵،۰۰۰ "مؤسسه صنعتی" کشور، به طور متوسط ۵/۵ کارگر به کار اشتغال دارند. از این تعداد، تنها ۱۵۱ عدد، ۱،۰۰۰ یا تعداد بیشتری کارگر داشتند، در حالی که بیش از

سرتگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی